

Poštovani i dragi sudionici ovoga misnog slavlja.

Kod ove svete mise Isus nam govori o molitvi. Hrvatska riječ „molitva“ može nas koji put dovesti u nedoumicu. Molitvom, kako sama riječ kaže, od Boga molimo i tražimo da nam nešto da, odnosno, da učini ono što želimo. Međutim, u Svetom pismu molitva se prvenstveno smatra približavanje Bogu i iskazivanje hvale Bogu u što se, onda, uključuje i pokoja molba. Dakle, svakako se molitvom zahvaljuje Bogu i molitvom traži pomoć i zaštita.

Isus danas govori da valja uporno i ustrajno moliti. Čuli smo da pripovijeda kako neki čovjek u gluho doba noći uznemiruje susjeda lupajući mu na vrata i moleći ga kruha za svoga gosta. Isus svoju prisposobu ovako zaključuje: „Ako i ne ustane te mu dadne zato što mu je prijatelj, ustat će i dat će mu sve što god treba zbog njegove bezočnosti.“ Eto, to je ta riječ: „bezočnost“. U cijelom Novom zavjetu pojavljuje se samo ovdje. Ako istražimo malo značenje te riječi naći ćemo da neki za nju uzimaju riječi koji označavaju upornost ili drskost, međutim doslovno je značenje bestidnost, odnosno bezobraznost, bezobzirnost, ili, kako u nas stoji bezočnost. Onaj koji u gluho doba noći kuca na tuđa vrata, nema ni stida ni obzira. Ne razmišlja koliko je neugodan i neuglađen, njemu je na pameti samo njegova potreba. Zašto nas Isus poučava da budemo „bez stida“? Jednostavno. Mi trebamo bez stida pred Bogom priznati da smo slabi, grešni, da smo bez njega nemoćni, da nam nešto treba. Ne treba nam lažnog ponosa niti ispraznog junačenja. Bez stida iznosimo na svjetlo dana svoju malenost, svoju slabost, svoju nemoćnost i molimo, uporno molimo, jer ovisimo samo o Božjoj milosti. Bog jednostavno želi da ga molimo uporno i uporno, da priznamo svoju slabost i da se prvenstveno uzdamo u njega, a ne ni u svoju pamet, ni u svoje sposobnosti, ni u svoju snagu. „Mnogo može žarka i ustrajna molitva pravednika“, uči nas Pismo. I ne umarajmo se. Kad vidimo da nas Bog ne uslišava u onome što i kako smo mi zamislili, pomislimo da za to mogu biti dva razloga: ili Bog smatra da sada u ovom trenutku za nas to nije najbolje, ili Bog jednostavno želi da nastavimo moliti, to jest da njega, Boga, nastavimo danomice tražiti. Jedno je sigurno: ni jedna molitva ne može biti uzaludna.

I sada Isus govori riječi koje mnogi površno i sebično tumače. Veli: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se. I danas se mi s time mučimo. Priznajmo to! Toliko smo žarko željeli nešto. Svim srcem. Eno dijete moli za uspjeh u pismenom, mladi se mole za svoje mladenačke jade. Roditelji srce i dušu stavljaju za zdravlje, dobrobiti i život svoje djece... Koliko je bilo molitava u suzama za vrijeme ratnih strahota, nesreća, zločina... Kako li samo duboka i beskrajna znade biti ljudska tuga, ljudska bol, ljudska potreba za mirom, zaštićenošću, za ljubavlju. Ako onomu koji kuca ne otvori se odmah onda znamo pasti u beznađe. Pa kako onda razumjeti Isusovu riječ: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se? Čini mi se da ćemo to najlakše razumjeti ako još jedanput poslušamo Isusovu usporedbu: „A koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati? Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca? Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu.“ Ako roditelj i svoje dijete ne nauči moliti, ako mu primjerom ne pokaže, umjesto Duha Svetoga „daje“ mu zmiju, štipavca, kamen.

To je odgovor. Bog je naš Otac. Ni jedan roditelj na svijetu ne može voljeti svoje dijete onoliko koliko Bog voli svakoga od nas. To vjerujemo i to nas drži. Naša je ljudska nevolja, naš je križ to što puno toga ne vidimo, ne razumijemo. Tako mi ne možemo razumjeti svoj život i okolnosti u kojima se krećemo. Mi samo

znamo i vjerujemo: Bog je naš dobri Otac. Bog nas voli. Bog daje smisao svakoj našoj radosti i svakom našem križu. Jednom je netko zgodno rekao: Bog na našu molitvu nikad ne odgovara s „Ne“. Kad nam se čini da On kaže „Ne“, on u stvari kaže jednu od ove dvije stvari: „Još ne“ ili: „Imam nešto bolje za tebe!“

Čime opisati radost Vječnog Oca koji nas sve želi vidjeti u svome domu. U toj radosti poučio nas je molitvi i obećao unaprijed ispunjenje – „dat će vam se“. Nad ovim evanđeoskim ulomkom trebamo ozbiljno zastati i razmotriti ga jer nam on govori da se nebesko kraljevstvo daje upornima, a ne lijenima i malovjernima. Tražimo Duha Svetoga, ištimo ga i kucajmo mu na vrata sve dok ne otvori. Vjeran je On. I prije nego ga nađemo, već nam je prvi krenuo ususret.